

Under sin langvarige Sygdom har han mistet saa godt som alt det Arbejde, som han tidligere har haft, og endog det sidste, han har tilbage, nemlig ved „Arbejderforeningen af 1860“, maa han paa Grund af sin Helbredstilstand være forberedt paa at miste ved Foreningsaarets Udløb den 31te Marts 1896. Nogen ny Bestæftigelse vil han selvfølgelig ikke kunne paatage sig, da hans Helbredstilstand er saaledes, at han maa have Hjælp ved Af- og Paaklædning samt til at rejse sig op fra en Stol o. s. v., at han ved sine af Lægen foretagne Bevægelser i fri Luft maa køres i en Sygestol, hvortil lejet Hjælp er nødvendig, og at der efter Lægens Anordning Dag og Nat maa være nogen til Stede hos ham, hvorfor et Tvende er nødvendigt i Husholdningen.

Andrageren staar altsaa nu henvist til alene at leve af den ham udbetalte Afstedssum. Det kan han imidlertid ikke. For at godtgøre dette bemærker han — efter at have henvist til, at han i sin Alder, 57 Aar, med sin Helbredstilstand og med sin Mangel paa Forretningshyndighed, ikke nu ved Hjælp af denne Kapital kan paabegynde en Forretning —, at den Livrente, han vilde kunne løbe for Afstedssummen, kun vil andrage ca. 520 Kr., og saa vilde jo endda intet af den blive tilovers for hans eventuelle Enke; men til hendes fremtidige Stilling bør han med sin Helbredstilstand tage væsentligt Hensyn. Af 520 Kr. om Aaret kan for øvrigt hans Familie og han ikke leve, allermindst naar det tages i Betragtning, at hans Sygdom, som ovenfor paavist, stadig kræver store Udgifter. Han har nu foreløbig købt Kreditforenings-Obligationer for Beløbet og har derved en aarlig Rente paa ca. 250 Kr., et Beløb, der jo endnu mindre end Livrentens Beløb kan forslaa til Livets nødvendige Udgifter. Besluttede han sig til efterhaanden at fortære Kapitalen, vilde den jo ikke være ret mange Aar, saa meget mere som Gælds Afbetaling og den Omstændighed, at han sikkert i 1896 vil komme til at betale Skat til Kjøbenhavns Kommune af 10,000 Kr. paa Grund af den modtagne Afstedssum, altsaa ca. 300 Kr., vil gøre et ikke ubetydeligt Hul i den.

Medmindre der ydes ham en aarlig Understøttelse, ser han saaledes en sørgelig Alderdom i Møde. Idet han nu andrager om en saadan Understøttelse, henviser han til et i saa Henseende foreliggende Fortilfælde, idet tidligere (Tillæg B. for 1883—84 Sp. 823—26 og Folketingstidenden Sp. 1434—35) en affediget Stenograf, der endda ikke havde saa lang en Tjenestetid som Andrageren, foruden den ham tilkommende Afstedssum senere fik en aarlig Understøttelse af Rigsdagens Kasse, efter at et Andragende fra ham derom var blevet henvist til Tingenes Formænd. — Ogsaa fra de paa hvert Aars Finanslove givne Bevillinger til affedigede, ikke pensionsberettigede Embeds- og Bestillingsmænd og deres efterladte kan der formentlig drages en Analogi, idet disse, foruden at have faaet deres indeholdte Lønningsafdrag eller godstrevne aarlige Beløb udbetalte, have faaet aarlige Understøttelser efter vedkommende Ministres Indstillinger. Paa Finanslovsforslaget for 1896—97 findes bl. a. tre saadanne Indstillinger fra Ministeren for offentlige Arbejder (Tillæg A. Sp. 595—96), hvoriblandt særlig Nr. 51, vedrørende Telegrafist Dømler, kan nævnes i denne Forbindelse. — Sluttelig henviser han til, at den ved Kjøbenhavns Borgerrepræsentation ansatte Stenograf efter mindst 25 Aars Tjenestetid er pensionsberettiget.

Udvalget gør, i Henhold til stedfundne Forhandlinger med Finansministeren, ingen Indstilling.

30. Fra fhv. Overspillemand N. C. Westergaard af Kjøbenhavn om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 14de November 1895 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, Hammerich).

Andrageren i samme Anledning have foreligget i Rigsdagssamlingerne 1891—92 (Tillæg B. Sp. 1307—8) og 1892—93 (Tillæg B. Sp. 1697—98), uden at Udvalget har gjort Indstilling om noget af dem. Andrageren anfører denne Gang yderligere, at han for nogle Aar siden har mistet den faste Stilling, han havde i Orkestret i Livolis Koncertsal, og at hans tiltagende Alder, 65 Aar, snart vil gøre ham udygtig til udelukkende at tjene sit Brød ved privat Erhverv. For sit Forhold i sidste Krig under Dybbøllstillingens Forvar blev han udnævnt til Dannebrogsmænd.

Udvalget gør ingen Indstilling.